

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 1 martie 2008, ora 19³⁰

Ewald Frank

Amin. În ultima strofă am cântat: „*Privesc în sus, veghind și așteptând*”. Procedăm noi așa? „*până ce sufletul mi se pierde-n El, umplut pe deplin cu natura Lui, voi fi schimbat pe deplin în Chipul Său*”. Schimbarea interioară trebuie să se petreacă acum. Schimbarea exterioară va avea loc la venirea Domnului. Haideți să cântăm și „*Ei vin din est și din vest, ei vin din nord și din sud*”. Apoi fratele Schmidt ne va citi un cuvânt de introducere, înainte de a ne ruga. [...]

[Mulțumesc. Doresc și eu să vă urez tuturor un bun venit la această adunare în care ne dedicăm din nou Domnului. Domnul să ne dăruiască har ca atunci când venim în locul acesta, să o facem întotdeauna cu dorința de a ne dedica din nou Lui. Aceasta este dorința mea, și cred că este dorința noastră a tuturor, și anume ca noi să fim în permanentă legătură cu EL.

Tocmai am cântat că „*ei vin din est și din vest, ei vin din nord și din sud*”, și noi putem spune acest lucru cu adevărat: ei vin din est, vin din vest. La noi ajung mesaje, fie prin scrisori, prin e-mail, prin telefon. Ei vin nu la noi, ci la Cuvântul pe care ni l-a dăruit Dumnezeu. Pentru aceasta-i suntem foarte mulțumitori Domnului nostru. Și acest Cuvânt nu este doar pentru noi, ci pentru toți cei ce-L iubesc pe El și arătarea Sa.

Aș dori să vă transmit și salutarile, cum s-a spus deja, din sud și din nord, din est și din vest. În această dimineață, în jurul orei 7 am primit un telefon din Moldova. Fratele nostru vă salută pe toți. El mulțumește pentru Cuvântul adevărului, pentru tot ceea ce poate să audă – cântări, cântări cu instrumentele – el mulțumește și spune că este har că putem asculta. El spune „slava bohu” – adică mulțumiri lui Dumnezeu. Pentru aceasta noi îi suntem foarte recunoscători Domnului nostru.

Repet, fie ca Domnul să ne dăruiască har ca noi să ne dedicăm pe deplin Lui, spre slava Numelui Său. Acum aș dori să citesc un Cuvânt din 1

Petru, și să-mi exprim dorința ca după rugăciune, după acest Cuvânt, corul să vină în față și să cânte cântarea „Înapoi la Biblie”. Ar fi frumos dacă s-ar putea, și cred că doriți cu toții să veniți să cântați această cântare. Citim acum 1 Petru 1 de la v. 3. Vrem să ne ridicăm. *„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie, și la o moștenire nestricăcioasă, și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi. Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!”* Amin. Să ne rugăm.

Tată ceresc, Îți mulțumim pentru acest Cuvânt minunat pe care ni l-ai dăruit ca făgăduință. Îți mulțumim că l-ai păstrat până în vremea noastră, iar noi îl putem recunoaște și trăi. Tu vorbești prin Cuvântul Tău, prin Duhul Tău, Îți descoperi Cuvântul prin Duhul Tău, și dăruiești har multora și-i chemi afară, oameni care sunt alături de noi în acest ceas. Noi venim la Tine și-Ți mulțumim că mai ești încă pe Tronul harului. Doamne Isuse, Te rog să ne vorbești în această seară, descoperă-Te și dă-ne putere să primim Cuvântul Tău așa cum ni-l dai. Doamne dă-ne putere să procedăm în conformitate cu acesta, așa cum Îți este plăcut Ție. Dă-ne putere să umblăm în voia Ta, și să vorbim în voia Ta. Îți mulțumim pentru aceasta. Te rog binecuvântează-ne, binecuvântează-i pe toți, Dumnezeule, pretutindeni, și pe cei ce nu pot fi prezenți în seara aceasta. Te rog binecuvântează-l și pe fratele nostru Russ, dă-i har și putere ca să poată fi din nou în mijlocul nostru, Doamne. Tu știi, trupește el este slab, dar în Tine el este tare, Doamne Isuse. În Tine este nădejdea. Îți mulțumesc, Doamne. Te rog să ne binecuvântezi pe toți. Noi te laudăm și Te cinstim, Doamne și Dumnezeule, în Hristos Isus, Domnul nostru. Amin. Puteți lua loc. Vă rog, să vină corul acum.] [...]

Binecuvântat și laudat să fie Domnul, pentru credincioșia Sa. El și-a ținut Cuvântul și a dăruit lumină la sfârșitul zilei mântuirii. Și El ne conduce din adevăr în adevăr, din claritate în claritate. Lui să-I fie aduse mulțumirile pentru aceasta.

Aș dori să vă salut pe toți, și de asemenea pe toți cei ce sunt conectați online cu noi, care ne ascultă. Noi vă spunem fiți bineveniți, din lumea întreagă. Vă spunem un WELCOME, în engleză. Fie ca toți să se simtă ca acasă, în lumea întreagă, împreună

cu noi, uniți cu noi și cu Domnul prin dragostea Lui, prin Cuvântul Lui, prin ceea ce ne-a dăruit El nouă.

Avem saluturi cu adevărat din lumea întreagă. Fratele nostru Ioan din București ne scrie că astăzi sunt conectate peste 80 de calculatoare, ca să asculte și să trăiască ceea ce ne va dăruia Domnul. Pretutindeni pe pământ oamenii ascultă și urmăresc, frați și surori, de acolo de unde răsare soarele în fiecare zi – Noua Zeelandă – acolo începe ziua în fiecare dimineață, și acolo ne ascultă frați și surori – în Australia, în Africa, în Johannesburg. Ei sunt adunați acum și în alte orașe. Avem salutări din Nairobi, din unele țări din Africa... Și după cum a fost deja spus, avem salutări din Europa – fratele Etienne Genton ne salută. El tocmai a fost în Istanbul. Am fost acolo cu fratele Manhart, cu mulți ani în urmă, și Dumnezeu a deschis o ușă nouă. Noi suntem cu adevărat recunoscători pentru fiecare nouă ușă care se deschide. Fratele Walstrem transmite salutări. Fratele Graaf ne salută. El este în clipa aceasta în America de sud. Noi am primit și de acolo telefoane. Noi suntem uniți în dragostea lui Dumnezeu, în Cuvântul lui Dumnezeu, și suntem recunoscători. Fie ca și pe acest continent, din nordul îndepărtat, din Finlanda până în Palermo, toți să fie conectați acum. Noi îi salutăm pe prietenii noștri din Palermo și de pretutindeni.

Apoi, am auzit că fratele Foresteri este azi în mijlocul nostru. Îi spunem bun venit, într-un mod foarte deosebit. Unde este el? Poate se ridică. Acesta este tatăl scumpei noastre surori Jeanina pe care o cunoaștem cu toții foarte bine. Fii binevenit!

Apoi, trebuie să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru ceea ce a făcut deja, pentru toate răspunsurile la rugăciunile noastre. În acest moment sunt multe necazuri și probleme care vin peste noi. Se ridică întrebarea, „Doamne, până când?” Eu aș fi dorit să fi avut autoritate deplină peste orice boală, peste orice necaz, peste toate. Domnul ne-a dăruit-o. El Își va confirma Cuvântul, El nu vine niciodată prea târziu.

Apoi, aș dori să întreb câți sunt astăzi aici pentru prima dată. Vă rog să vă ridicați. Cine este astăzi aici pentru prima dată? Soră scumpă, fii binevenită. Noi ne cunoaștem deja, din America de Sud. Acesta este fratele nostru Isaac, care locuiește acum în Suedia. Dumnezeu să-l binecuvânteze în mijlocul nostru și să-l folosească în

Stockholm, și oriunde poate el să slujească. Apoi, avem frați și surori scumpe... Dumnezeu să vă binecuvânteze în mijlocul nostru! Soră scumpă, Dumnezeu să te binecuvânteze. Suntem așa de recunoscători pentru toți cei ce vin și care pot asculta Cuvântul împreună cu noi.

Aș dori să spun acum că am scris o scrisoare circulară mai deosebită, care lămurește [luminează] anii trecuți – încercările prin care am trecut (nici noi n-am fost scutiți). Și astfel, îi suntem recunoscători lui Dumnezeu din toată inima, pentru că El a vegheat asupra noastră, pentru că ne-a ajutat, și o va face până când vom ajunge de la credință la vedere.

În această scrisoare circulară am anunțat și adunările care vor avea loc de Paște. În „vinerea mare”, la Berlin, apoi sâmbătă în Praga, duminică în Salzburg, luni în Böblingen, astfel ca noi să putem sluji aici, în Europa Centrală, ca să-i putem ajunge pe oameni, pe toți cei ce trăiesc răspândiți.

Apoi, am auzit cu toții că timpul aleargă, că profeția biblică se împlinește. Aici este o știre despre domnul Bush, care a refuzat să vorbească în Knesseth [parlamentul israelian], la Ierusalim. Este primul președinte american care a refuzat să vorbească în Knesseth. A fost mare întristare în Ierusalim. Apoi, poate că se potrivește aici, sau nu, avem aici [relatarea despre] călătoria papei – pe scurt. Vom asculta Cuvântul lui Dumnezeu, desigur, dar este foarte ciudat aici, ce se întâmplă acum în politică, în religie. Între 15-21 aprilie, papa va fi în SUA. Se va întâlni cu George Bush în 16, de ziua lui de naștere. El va fi un oaspete special, la Casa Albă - se va vorbi despre credință, și mai ales despre Ierusalim, despre pace în Orientul mijlociu. Știm cu toții încotro se îndreaptă călătoria. Și îi suntem foarte recunoscători lui Dumnezeu pentru că El a trimis un profet iar acesta ne-a introdus în Cuvântul profeției. Nu știu cine dintre voi cunoaște istoria SUA, dar în constituția lor este specificat [ancorat] că niciun catolic nu poate fi președinte în America. La început, SUA a fost o țară absolut protestantă. Toți cei ce au fost prizonieri în Europa, fie din Anglia, fie din Olanda, fie din Germania, indiferent de unde ar fi fost, au emigrat, au fugit în SUA, fiindcă aici erau protestanți, și aici au hotărât aceste statute. Și primul membru catolic al parlamentului din SUA a fost tatăl lui J. F.

Kennedy. Dar acum totul s-a încheiat... și aceasta îmi aduce aminte de Apocalipsa 13. În prima parte se vorbește despre puterea mondială, care se ridică acum aici, ca Imperiul Roman; în partea a doua vorbește despre puterea care se ridică din pământ, nu din multe ape, nu din multe națiuni ca prima împărăție. Și fratele Branham a spus că prima este Europa, care se ridică din nou... Astăzi am adus cu mine două lucruri. Mai întâi moneda de 2 euro pe care este imprimat „50 de ani de la Tratatul de la Roma”, din 1957. Apoi, din anul 1958, am adus cu mine bancnota primei mărci germane, cu curva călărind pe fiară. Iar acum noi vedem cum a doua putere o ajută pe prima, ca aceasta să poată fi cu adevărat prima putere mondială. Nu vrem să intrăm în detalii în ceea ce privește aceste lucruri. Pentru noi este vorba în principal despre chemarea afară, despre pregătirea Bisericii Mirese pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Acesta este



lucrul cel mai important pentru noi. Vedem împlinirea celorlalte lucruri, și suntem recunoscători că Domnul nostru în repetate rânduri a spus „Când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se, atunci să vă ridicați capetele, căci știți că răscumpărarea voastră se apropie. Cum am spus deja, nu vom intra în detaliile tuturor acestor lucruri. Este vorba de noi,

este vorba despre tine și despre mine, este vorba despre Biserica Mireasă din lumea întreagă, ca ea să fie pregătită prin Cuvânt, în dragostea lui Dumnezeu să devină o inimă și un suflet, ca Dumnezeu să-Și poată demonstra puterea și slava Lui. În această legătură aș dori să citesc un cuvânt pe care l-am citit și în Zürich, duminica trecută – din Apoc. 3.21, unde avem promisiunea extraordinară, puternică: *„Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie”*. După aceea este scris: *„Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul”*. Dar v. 19 spune: *„Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia, pe care-i iubesc”*. *„Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia, pe care-i iubesc”*.

Dumnezeu ne iubește. El nu ne permite orice lucru, El ne va corecta, ne va ajuta în dragostea Lui.

Apoi spune: „*Fii plin de râvnă dar, și pocăiește-te!*”. Aici ni se vorbește într-un mod foarte personal. Deci, Dumnezeu începe cu noi, nu cu ceilalți, ci cu noi, cu fiecare personal.

În v. 20 continuă: „*Iată Eu stau la ușă, și bat. Dacă aude cineva glasul meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine*”. Frați și surori, de când am scris în scrisoarea circulară, ceea ce mi-a devenit peste măsură de important, este gândul următor: cât timp suntem în Biserică, sub Cuvântul lui Dumnezeu, și cât timp Cuvântul lui Dumnezeu ne poate vorbi, atunci va împlini scopul pentru care a fost trimis. Întâi în noi, apoi prin noi... Dacă ne despărțim de Biserică, atunci ne despărțim de influența divină a Cuvântului. Și știm cu toții că este scris că Dumnezeu personal a pus în Biserică diferite slujbe și sarcini, spre zidire, spre îndemnare, ca să mângâie, pentru ca omul lui Dumnezeu să poată fi făcut desăvârșit, prin har.

Am la mine un număr de citate ale fratelui Branham, pe care mi le-am notat. Le voi citi scurt. Se referă la Biserica Dumnezeului Celui viu. Încep cu Mat. 16.18, unde spune „*pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui*”. Domnul nostru a spus acest lucru după ce i-a dat lui Petru descoperirea: „*nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri*”. Toți cei ce aparțin Bisericii lui Isus Hristos sunt zidiți pe această stâncă, primesc aceeași descoperire, aceeași învățătură – totul așa cum a fost la început, așa rămâne până la sfârșit.

1 Cor. 1.1-3, citesc doar prima parte. Pavel salută biserica din Corint: „*către cei ce au fost sfințiți în Hristos Isus, chemați să fie sfinți*” – nu este vorba de morții numiți sfinți, ci de cei vii, răscumpărați prin sângele Mielului, sfințiți în Cuvântul adevărului. 1 Cor. 12.28 - Dumnezeu a pus în Biserică, apoi sunt enumerate slujbele puse de Domnul în Biserică. Iar acum am notate niște versete din Vechiul Testament și apoi mă întorc la citate.

Aici, în Exod 6.7-8 Domnul nostru vorbește poporului Israel: „*Vă voi lua ca popor al Meu; Eu voi fi Dumnezeul vostru*”. În Exod 12.3 Domnul l-a numit pe Israel **adunare**, dându-i

îndrumări, ca de exemplu Exod 12.6-7 unde se cerea ca sângele să fie uns pe stâlpii uşii, pentru ca aceia din casă să fie păziţi. Cel întâi născut era [astfel] cruşat. Acum, cu referire la Biserica nou testamentară, noi suntem Biserica¹ celor întâi născuţi, am primit dreptul de întâi născuţi, prin harul Său.

Apoi avem afirmaţia Domnului din Exod 12.13: „*Eu voi vedea sângele, şi voi trece pe lângă voi, aşa că nu vă va nimici nici o urgie, atunci când voi lovi ţara Egiptului*”. Fraţi şi surori, după cum am spus-o deseori, în Împărăţia lui Dumnezeu nu ne învăţăm ci ne năştem [suntem născuţi]. Am auzit-o în cuvântul de introducere: născuţi din nou prin puterea învierii lui Isus Hristos din morţi. Dar acum, câteva citate ale fratelui Branham, care se referă la Biserică – citate din 11 iunie 1955.

„Dacă Dumnezeu a hotărât dinainte ceva, atunci se va împlini aşa de sigur cum este Dumnezeu în cer. Ce spune Dumnezeu este un absolut pe care se poate odihni credinţa noastră”. Apoi, următorul citat: „Cel mai bun lucru pe care-l ştiu eu, este să vă alăturaţi programului lui Dumnezeu, şi să înaintaţi cu biserica”². Deci, [să fim] în planul lui Dumnezeu, înaintând, ţinând pasul cu acesta.

În 23 iulie 1961, fratele Branham a spus: „Reţineţi, viaţa lui Hristos rămâne în Biserică. Aleluia! Hristos nu părăseşte Biserica. ‘Eu voi cu voi întotdeauna, până la sfârşitul lumii’. Nu Hristos îi părăseşte pe oameni, ci oamenii-L părăsesc pe Hristos”³. Acest lucru este de asemenea adevărat. Există oameni care pleacă, ca pe vremea Domnului nostru. Atunci El i-a întrebat pe ucenici: „*Voi nu vreţi să vă duceţi?*”. Atunci Petru a făcut această afirmaţie „*Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieţii veşnice*”. Aceasta este şi convingerea noastră.

În 26 ianuarie 1957, fratele Branham a spus: „Vedeţi, plinătatea lui Dumnezeu este în Biserica Lui. Dar noi avem Duhul cu măsură”⁴.

În 14 octombrie 1962 el spune: „[În ziua aceea] vom şti că Dumnezeu este în Biserica Lui. Biserica trebuie să ia acum locul lui Hristos,

¹ Ekklesia - o adunare a cetăţenilor chemaţi afară din casele lor, într-un loc public

² WHAT IS THAT IN THINE HAND MACON.GA SATURDAY 11.06.1955, § E-23

³ EVER PRESENT WATER JEFF.IN SUNDAY 23.07.1961, § 109

⁴ INDIA TRIP REPORT LIMA.OH SATURDAY 26.01.1957, § E-70

continuând slujba Lui”.⁵ Lucrul acesta înseamnă că Hristos Își continuă slujba prin Biserică, că El își desăvârșește lucrarea, prin har.

În predica ABSOLUTUL, din 1 decembrie 1963: „Noi nu suntem un popor divizat; noi trebuie să fim în unitate, căci fiecare din noi are o parte din Dumnezeu. Când Biserica Lui stă împreună în locuri cerești, atunci plinătatea puterii lui Dumnezeu este în Biserica Lui. Fiecare dintre noi are daruri și slujbe duhovnicești, și adunându-ne, aceasta aduce înapoi, în mijlocul nostru, Stâlpu de Foc”.

Pentru astăzi ar trebui să fie suficient cu citatele. Să revenim la Apocalipsa 3.21: „**Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie**”. Pentru noi este de neînchipuit, dar este adevărat, biruitorii vor fi cu El, pe scaunul de domnie. Ei vor domni împreună cu Biruitorul de pe Golgota, și-și vor primi răsplata.

În Evrei 12 avem un îndemn pe care trebuie să-l urmărim: Evr. 12.12: „*Întăriți-vă dar mâinile obosite și genunchii slăbănogiți*”. Aceasta este și pentru noi, în seara asta. Este o mângâiere, o mângâiere din partea Domnului. Nu fiți descurajați, nu priviți la lucrurile care se văd, ci la Cel ce este nevăzut, ca și cum L-ați vedea, pentru că El și-a asumat responsabilitatea pentru împlinirea promisiunilor Sale. V. 13: „*croiți cărări drepte cu picioarele voastre*”. Și acest lucru este foarte important, și anume ca noi să umblăm pe cărarea dreaptă împreună cu Domnul nostru, așa cum deja Ioan Botezătorul a avut însărcinarea ca orice vale să fie astupată, orice munte prefăcut în loc neted, ca să fie o cale netedă și astfel să aducă poporul la Domnul, să aducă Mirele și Mireasa împreună. În cazul acesta motivul este următorul: „*pentru ca cel ce schiopătează să nu se abată din cale, ci mai degrabă să fie vindecat*”.

Și acest lucru este foarte important, frați și surori, și anume ca noi să ne luăm în considerare [să ne avem în vedere] unii pe alții, să trăim dragostea lui Dumnezeu, să permitem ca harul lui Dumnezeu să domnească, și să ne primim unii pe alții cum ne-a primit Dumnezeu în Hristos Isus. Iar dacă fiecare croiește cărări drepte cu picioarele lui, atunci cu toții vom umbla pe o cale dreaptă.

⁵ STATUTE OF A PERFECT MAN JEFF.IN SUNDAY 14.10.1962 § 14-1

Dar acum urmează versetul principal, v. 14: „*Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul*”. „*Urmăriți pacea cu toți*”. În ceea ce ne privește, noi facem totul ca să fim în pace cu toți, și unii cu alții, și prin aceasta ne trăim sfințirea, în ascultare de Cuvânt. În v. 15 spune: „*Luați seama bine ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu, pentru ca nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune, să vă aducă tulburare, și mulți să fie întinați de ea*”. Cu cât ne apropiem de ziua revenirii lui Isus Hristos, trebuie să avem Cuvântul lui Dumnezeu ca o candelă pentru picioarele noastre, ca o lumină, și cu ajutorul lui Dumnezeu să ascultăm tot ce ne-a promis, și se va și împlini, prin noi.

Frați și surori, haideți să fim sinceri: în 1 Cor. 13 este scris „*Chiar dacă aș vorbi în limbi omenеști și îngerești... chiar dacă aș avea toată credința și n-aș avea dragoste aș fi o aramă sunătoare sau un chimval zângănit*”. Ce-a spus fratele Branham, când în timpul vieții sale a privit dincolo de perdeaua timpului? Desăvârșirea Bisericii lui Isus Hristos va avea loc în dragostea desăvârșită a lui Dumnezeu. Și dragostea lui Dumnezeu întrece orice cunoștință. La sfârșit chiar și darul profeției, toate darurile vor înceta – dar dragostea nu se sfârșește niciodată. Dumnezeu este dragostea, și nouă ne-ar place ca această dragoste să fie turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt.

În 2 Petru 3.14 avem un cuvânt extraordinar: „*De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină, și în pace*”. Pace cu Dumnezeu, așa cum spune poetul de cântare, „*Dacă pacea ca un râu curge prin sufletul meu*”. De curând o soră scumpă pe care o cheamă Kosak ne-a trimis o broșură – *Calea largă și calea îngustă*. Cred că va fi expusă la intrare. În ea sunt arătate 10 imagini ale inimii – ceea ce este în inima unui necredincios și ceea ce este în inima unui credincios, în inima celui ce a devenit căldicel. Eu nu sunt unul care recomandă acest fel de literatură, dar dacă citim în Galateni 5 avem acolo cele două descrieri – este descris necredinciosul și credinciosul. Frați și surori, haideți s-o spunem deschis și liber, cum am auzit-o deja în introducere: este necesar ca noi să avem propriile trăiri cu Dumnezeu, să găsim cu adevărat pace

cu Dumnezeu, să experimentăm prin har înnoirea care duce la nașterea din nou. Aici în Gal. 5 de la v. 19 avem prima descriere, până la v. 21. „*Și faptele firii pământești sunt cunoscute, și sunt acestea: preacurvia, curvia, necurăția, desfrânarea, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjbele, certurile, zavistiile, mâniile, neînțelegerile, dezbinările, certurile de partide...*”. Este o listă lungă. Și lucrul rău, sau lucrul bun, este că sub același titlu sunt toate – idolatria, vrăjitoria nu este mai rea decât ereziile, decât certurile de partide. Iar în v. 21 spune „*pizmele, uciderile, bețiile, imbuibările, și alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri, nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu*”. Știți ce cuvânt îmi vine în minte? Psalmul 51, în care omul lui Dumnezeu David a strigat către Domnul ca să primească o inimă nouă. Ps. 51.10: „*Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic!*”. Ce citim în predica de pe munte? „*Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!*”. „*Zidește în mine o inimă curată*” – s-a rugat David. N-ar trebui să ne rugăm și noi în felul acesta? „*Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic! Nu mă lepăda de la Fața Ta, și nu lua de la mine Duhul Tău cel Sfânt*”. Prin asta el confirmă că are Duhul Sfânt, dar se roagă lui Dumnezeu pentru o inimă nouă, curată. Apoi, v. 12: „*Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale, și sprijinește-mă cu un duh de bunăvoință!*”.

Înapoi la Gal. 5 de la v. 22: „*Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credințioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege*”. Aceasta să fie dorința noastră în seara aceasta. Dumnezeu nu ne acuză – El ne face o ofertă minunată. În Vechiul Testament Dumnezeu a promis „*voi face un legământ nou cu voi. Vă voi da o inimă nouă, un duh nou, o viață nouă*”. În Vechiul Testament Dumnezeu a gravat Cuvântul pe table de piatră, în Noul Testament cuvintele Sale sunt întipărite în inimile noastre, ca să poată fi împlinite în ascultare, prin credință. Nu știu dacă înțelegeți, dar astăzi este vorba nu numai despre a avea învățătură. Aceasta este importantă, desigur, și Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru ea, în special pentru

descoperirea Cuvântului profetic. Vă întreb, când a mai fost așa pe pământ, ca Dumnezeu să se fi descoperit pe Sine și Cuvântul Său într-un mod așa de minunat?

Și de asemenea, următoarea comparație, și o spunem cu un necaz lăuntric: nu trec toate bisericile pe lângă promisiunile din ziua aceasta? Nu au toate programele lor? Atâtea programe și activități religioase n-au fost niciodată pe pământ. Ce să facă Dumnezeu cu tot ceea ce fac oamenii? Pe Dumnezeu Îl interesează numai ceea ce poate să facă El în noi și cu noi, conform Cuvântului Său, prin harul Său. În această privință Dumnezeu ne-a dăruit har.

Frați și surori, fiecare dintre noi are un trecut, fiecare dintre noi are niște ani în urma lui, și putem privi în urmă dar nu ca să rămânem în trecut. Astăzi am fost sunat de cinci frați din Africa de sud. Ei și-au dat telefonul de la unul la altul. Unul a zis „Frate Frank, îți amintești de anii '70, când am avut întâlnirile cu fratele Dekok, în orașul cutare și cutare? Mai știi cum ne-am strâns, ca frați slujitori, și cum ne-ai arătat planul mântuirii?” Apoi a venit următorul, și următorul, și au amintit ce-a făcut Dumnezeu în această perioadă de timp, prin harul Său – deja în anii '70, apoi, de asemenea, mai ales în anii '80 – Cuvântul descoperit a fost purtat. Și închipuiți-vă, după 1979 frații au mers pe propriile lor căi. Da, după aceasta au mers pe căile lor, iar acum ei se orientează din nou, înapoi la Cuvânt, înapoi la ceea ce face Dumnezeu prin harul Său, chiar acum. N-am căutat noi aceasta, ci doar am susținut, pe baza Cuvântului lui Dumnezeu, că credem așa cum zice Scriptura, și ceea ce zice Scriptura. Astfel avem o parte deplină în ceea ce împlinește conform Scripturii.

Deci, voi, și noi, de asemenea, ca Biserică, am trăit niște lucruri, care v-ar da insomnii unora dintre voi, când veți citi această circulară. Dar noi privim în urmă, la ceea ce a făcut Dumnezeu, chiar dacă amintim și ceea ce făcut Dușmanul. Chiar și în Biblie se întâmplă lucrul acesta – răscoala Dușmanului, în cer, ne este relatată în Isaia, și în Ezechiel. Ne este relatat ce a făcut Dușmanul în Eden; dar dacă se întâmplă aici, atunci este altceva, atunci devine ceva personal. Și atunci noi trebuie să rezistăm acestor atacuri, și să-L credem pe Dumnezeu și Cuvântul Său, știind că El veghează asupra Cuvântului Său, asupra poporului Său, asupra Bisericii Sale, și

împlinește totul într-un mod minunat, prin harul Său. Suntem plini de încredere pentru că, să fie spus încă o dată, Dumnezeu poartă răspunderea. Sarcina noastră este să credem, și după cum am citit, să trăim cu adevărat înnoirea interioară. „O, Dumnezeule, zidește în mine o inimă curată, o inimă nouă. Dă-mi Duhul Tău, care mă călăuzește în tot adevărul. Călăuzește-mă așa cum ai promis și primește-mă, în final”.

Haideți să rezumăm despre ce a fost vorba azi. Domnul Dumnezeu are o Biserică pe pământ. Domnul spune „*Eu Îmi voi zidi Biserica*”. Biserica este Trupul Său iar El este Capul. Și printr-un singur Duh suntem botezați în acest Trup, ca s-o spunem cu 1 Cor. 12, „*Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup*” – ca să devenim mădulare vii în trupul Domnului. Duhul aduce la viață, și de aceea noi, ca mădulare vii, trebuie să fim așezați în Trupul Domnului.

În Efeseni – doar ca să terminăm acest subiect – cap. 4, Pavel a vorbit din nou despre faptul ca noi să ne dezbrăcăm de omul vechi, și să ne îmbrăcăm cu cel nou, creat după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul. Efeseni 4 de la v. 22: „*cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare; și să vă înnoiți în duhul minții voastre, și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul*”. Acesta este un Cuvânt puternic. Și, frați și surori, la Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile. De aceea Pavel a putut să spună, deja, în 2 Cor. 5, că dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă – cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi. Deci, harul lui Dumnezeu ne-a fost dăruit. Nu doar ca să credem așa cum zice Scriptura, ci să și avem trăirile noastre cu Dumnezeu așa cum sunt acestea descrise în Scriptură, conform tuturor promisiunilor date nouă în Cuvântul lui Dumnezeu, prin harul Său.

Putem citi și Efes. 4 de la v. 3: „*și căutați să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii. Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de*

toți, care lucrează prin toți și care este în toți". S-o primim din mâna lui Dumnezeu: lucrarea este încheiată, sângele noului legământ a fost vărsat, noi suntem răscumparați, noul legământ este în vigoare. Cum spuneam deja mai înainte, în Vechiul Testament s-a făcut promisiunea: „Voi face un legământ nou, vă voi da o inimă nouă, un duh nou, o viață nouă”. S-a întâmplat, s-a isprăvit, noi nu mai trebuie să trăim în sclavie, ci putem trăi în libertatea copiilor lui Dumnezeu, în limitele Cuvântului lui Dumnezeu.

Doresc să mai subliniez și următorul lucru: suntem foarte recunoscători pentru slujba fratelui Branham. Și fiți sinceri: aceasta o poate crede numai acela care a fost rânduit înaintea întemeierii lumii ca să vadă slava lui Dumnezeu. Toți ceilalți dau din cap, și spun „Ce drept aveți voi? Ce vă închipuiți voi?” Noi nu ne luăm nimic și nu ne închipuim nimic, dar noi credem promisiunile lui Dumnezeu, credem ceea ce a spus Dumnezeu. Dar, așa cum a fost la prima venire a lui Hristos, toate promisiunile s-au împlinit, iar cărturarii nu făceau decât să răstălmăcească, iar fariseii i-au făcut viață grea Domnului nostru. Tot timpul ei aveau ceva de comentat. Numai o rămășiță a crezut. Și așa cum scrie Pavel în Romani, „Israel n-a căpătat ce căuta, iar rămășița aleasă a căpătat”. Nu mulțimile, ci rămășița aleasă va înainta prin credință, până vom trăi împreună desăvârșirea.

Dacă este scris, și toți cunoaștem versetul din Efeseni 5.27, „*ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană*” – atunci așa va fi! Credeți voi că noi vom face parte din aceasta? Spuneți AMIN. Nu se poate altfel. De asemenea, de multe ori noi am spus că dacă Dumnezeu nu este cu noi, care respectăm Cuvântul Lui, care-l credem și avem parte de ceea ce face EL chiar acum, atunci cu cine să fie EL? Cu toate mișcările acestea religioase? Dumnezeu este cu poporul Său, și poporul Său crede Cuvântul Său. Și voi știți cu toții că noi nu slăvim pe niciun frate Pavel, sau Petru sau Branham, sau pe altcineva. Noi dăm slava lui Dumnezeu, dar știm că Dumnezeu a vorbit prin buzele oamenilor, și s-a scris ca și Cuvânt al lui Dumnezeu, fapt pentru care-I suntem foarte recunoscători lui Dumnezeu.

Dar mai trebuie spuse și următoarele: milioane de oameni de pe pământ au sfânta Scriptură, și deși o citesc, n-au niciun fel de descoperire. Apoi ne gândim la famenul care era pe drumul spre casă venind de la Ierusalim, citind în profetul Isaia, și dintr-o dată un om stă lângă el, în car, și-l întreabă „*Înțelegi tu ce citești?*”. Și famenul răspunde „*Cum aș putea să înțeleg, dacă nu mă va călăuzi cineva?*” Apoi urmează întrebarea: „*Rogu-te, despre cine vorbește profetul astfel? Despre sine sau despre vreun altul?*”. Atunci Filip a luat cuvântul și i-a predicat evanghelia lui Isus Hristos. Iar când au ajuns la apă, „*famenul a zis: Uite apă; ce mă împiedică să fiu botezat?*” Atât de perfectă, atât de completă a fost predica încât omul a fost copleșit și a venit la credință, prin ascultare. Același lucru se întâmplă cu noi, în vremea aceasta. Dumnezeu ne-a descoperit Cuvântul Său, noi suntem de acord cu acesta, în interiorul nostru, iar credința este legată de ascultare. Deci, noi credem ceea ce a spus Dumnezeu prin robii și profeții Lui. Noi credem că El ne-a descoperit-o, prin harul Său. Același Duh Sfânt care a fost peste apostoli, peste profeți, este astăzi în mijlocul nostru. El ne descoperă Cuvântul și voia lui Dumnezeu. Da, El ne pune Cuvântul ca pe o oglindă înaintea noastră, ca noi să ne recunoaștem în Cuvânt, și să ne întrebăm: cum este cu mine? Ce este în inima mea? Ce este în cugetul meu? Știți că în evanghelia după Marcu, Domnul nostru a citat Cuvântul din Vechiul Testament, și a spus că noi trebuie să-L iubim pe Dumnezeu și cu tot cugetul nostru? Marcu 12 – și cu aceasta putem încheia. Marcu 12.29: „*Isus i-a răspuns: "Cea dintâi este aceasta: 'Ascultă Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este un singur Domn; și: ,Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău, și cu toată puterea ta'."*” Dorim noi ca Dumnezeu să facă un astfel de început cu noi, ca să se împlinească acest Cuvântul cu noi, ca să-L iubim cu toată inima noastră, cu tot sufletul nostru, cu tot cugetul nostru, cu toată puterea noastră? Aceasta să fie hotărârea ta și a mea de astăzi, și a tuturor celor ce ascultă acum Cuvântul lui Dumnezeu, pretutindeni pe pământ. Noi suntem hotărâți să credem Cuvântul, să-L iubim pe Dumnezeu. Iar Domnul spune „*Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele*”. El ne-a iubit mai întâi, ca să-L iubim și noi la rândul nostru.

Haideți să ne închipuim: dacă-L iubim pe Dumnezeu cu toată inima noastră, cu tot sufletul, cu tot cugetul și cu toată puterea noastră, ce ne-ar mai lipsi atunci? Nu se va descoperi atunci Dumnezeu, nu se va descoperi atunci că noi suntem cu El iar El este cu noi? Și lucrul acesta-l putem dovedi practic, după cum ne este arătat în v. 31 din Marcu 12: „*Iar a doua este următoarea: 'Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.'* Nu este altă poruncă mai mare decât acestea.” Deci, să-L iubim pe Domnul Dumnezeu cu toată inima noastră, cu tot sufletul nostru, cu tot cugetul nostru, cu toată puterea noastră. Atunci ce-a mai rămas? Spuneți-mi! Să-i iubim pe frații și pe surorile noastre! Să ne iubim aproapele cu această iubire dumnezeiască, din toată inima noastră, ca iubirea de Dumnezeu și de aproapele să fie aceeași: dragostea dumnezeiască turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt.

Vă rog să-mi permiteți următoarea observație: în ultimul timp am observat că dragostea crește în mijlocul nostru. Nu-i așa? Noi suntem uniți în dragostea lui Dumnezeu. Trebuie doar să spunem DA la aceasta. Noi suntem o inimă și un suflet. Noi credem așa cum spune Scriptura, suntem pe cale, și Domnul ne-a dăruit puterea să putem umbla pe căile Lui, și să fim pregătiți pentru ziua glorioasă a minunatei Sale reveniri. Vă rog, haideți să luăm aceste sfaturi pe calea noastră, și să-L rugăm pe Dumnezeu ca tot ceea ce am citit, să și trăim în viețile noastre, prin harul Său. Cu adevărat, [să fie] o înnoire, o inimă nouă, un duh nou, o viață nouă, să-L iubim pe Dumnezeul nostru cu toată inima noastră, cu tot sufletul nostru, cu toată inima noastră, cu toată puterea noastră. Și pe fratele și pe sora noastră, pe aproapele nostru să-l iubim cum Îl iubim și pe Dumnezeu, și cum am dori să fim și noi iubiți. Dumnezeul Atotputernic să dea har, ca să se întâmple așa cu noi, prin harul Său. Puteți crede că Dumnezeu o va face? Dumnezeu a promis-o. Lucrarea este isprăvită. S-a isprăvit. A Lui să fie lauda, mulțumirea și slava, în veci. Amin. Să ne ridicăm și să-I mulțumim împreună Domnului. Poate cântăm *Așa cum sunt*. [...]

Nu știu dacă putem învăța o cântare nouă aici. Le-am spus celor două surori ale noastre, [este vorba despre] frumoasa cântare *Când umblăm cu Domnul / Cuvântul Său este steaua noastră*. Nu

știu dacă ele au exersat... Da? Vă rog să veniți acum în față. Apoi
aș dori ca noi să cântăm împreună ultima strofă. [...]

Amin. Mulțumesc. Da, noi am citit în Apoc. 3, „*Celui ce va
birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie*”. Ce
chemare cerească, ce alegere ne-a dăruit Dumnezeu. *Într-o zi El se
va descoperi turmei Sale care-L așteaptă*. Noi așteptăm și știm că se
va întâmpla. Se va întâmpla în vremea noastră. El va da cununa
celor ce au ascultat, iar noi putem face parte dintre aceștia. Noi
credem și-L urmăm pe Domnul în ascultare. Și așa cum El, în trupul
de carne a fost găsit ca un om, și a fost ascultător până la moartea pe
cruce, tot așa și noi să credem din toată inima noastră că am fost
răstigniți împreună cu El. Și putem mărturisi împreună cu Pavel,
„acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine”. „*Ci Hristos
trăiește în mine*”. Fiți sinceri: vă trăiți voi propria viață? Noi ne-am
dedicat viețile Domnului. Este viața Lui, Îi aparține Lui. Să mai
cântăm o dată această strofă „*Într-o zi El se va descoperi turmei Lui
care-L așteaptă / care-L va vedea pe Rege*”. Vă rog să cântați
împreună cu noi, tare. [...]

Tată ceresc, Îți mulțumim din toată inima noastră, pentru
Cuvântul Tău cel viu. Îți mulțumim pentru Golgota, scumpe
Doamne, pentru răscumpărare, pentru răscumpărarea deplină prin
sângele Tău. Îți mulțumim că am găsit pace cu Dumnezeu, prin Isus
Hristos, Domnul nostru. Îți mulțumim că am fost răstigniți
împreună cu EL, că am murit cu El, că am înviat împreună cu El la
o viață nouă. Îți mulțumim. Doamne iubit, este adevărat, este o
realitate, noi suntem născuți din nou la o nădejde vie. Îți mulțumim
pentru inima nouă, pentru viața nouă, pentru legământul cel nou.
Bindecuvântat și lăudat să fii Tu, Doamne Dumnezeu nostru.
Bindecuvântează-Ți poporul pe tot pământul. Bindecuvântează-Ți
Biserica Mireasă, din bogăția harului Tău. Doamne iubit, lucrează
după cum dorești Tu cu noi toți, fă-ne Biserica Ta, locul de
descoperire a lui Dumnezeu pe pământ.

Ție, doar Ție să-Ți fie adusă slava, lauda și închinarea.
Sfințească-se Numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta pe
pământ precum în ceruri. Mare Dumnezeu, primește mulțumirea
noastră, primește închinarea noastră. A Ta să fie lauda.

Binecuvântează în est și în vest, în sud și nord. Binecuvântează și fii cu noi, cu noi toți. Aleluia. Aleluia. Aleluia.

Să cântăm *Tu meriți*. [...]

Doamne iubit, Dumnezeu veșnic credincios, primește din nou mulțumirea noastră, pe care Ți-o aducem Ție, pentru harul Tău, pentru tot ceea ce ne-ai dăruit Tu. Mare Dumnezeu, vezi slăbiciunea robului Tău, și dă-mi și mie putere nouă, din punct de vedere fizic. Eu Îți mulțumesc, Îți mulțumesc Doamne iubit, pentru că Cuvântul Tău este atotputernic, și nu se întoarce gol nici azi și nici mâine și niciodată. Cuvântul Tău împlinește scopul pentru care l-ai trimis. Tu chemi afară Mireasa, Tu ne pregătești, și noi Îți mulțumim deja de pe acum pentru desăvârșire. Binecuvântat și lăudat să fii Tu, Dumnezeu veșnic credincios, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin.

Să cântăm *Îl iubesc*.